

ŞEKİL VE GÖREV İTİBARIYLA DAĞLAR BİR ÇİVIDİR

Allah Teala şöyle buyurmuştur: "Dağları da birer kazık" (Nebe, 78/7) Allah Teala şöyle buyurmuştur: "Dağları da birer kazık" (Nebe, 78/7)

BİLİMSEL GERÇEK

Önceleri dağların sadece yeryüzünden yüksek kaya kütleleri olduğu bilinirdi. Bu tanım 1835'te Pierre Bouguer'in Andes sıra dağlarında ölçülen çekim gücünün bu hacimde dev bir kaya kütesinden beklenenden çok daha az olduğuna işaret etmesine kadar sürdü. P. Bouguer, dağa aynı yapıya sahip yere daldırılmış halde daha büyük bir kütle varlığını öne sürdü. Çekim gücündeki anormalliği bununla açıklıyordu. 19. yy. ortalarında George Everest, Himalaya dağlarında iki ayrı yer arasında çekim ölçümü sonuçlarının anormalliğine işaret etti. Everest bunu açıklayamamış, "Hint bilmecesi" diye isim vermişti. 1865'te George Airy yer küredeki tüm sıra dağların yer kabuğunun altında erimiş maddelerden oluşan bir deniz (magma) üstünde yüzen kütleler olduğunu ilan etti. Bu erimiş maddelerin dağların maddesinden daha yoğun olduğunu, bu sebeple de dağların dik durabilmek için o erimiş yüksek yoğunluktaki maddelerde yüzmesi gerektiğini bildirdi.

Böylece jeoloji bilimi peyderpey yer kabuğunun komşu parçalardan ibaret olduğunu keşfetmiştir. Bu parçalar kıta plakaları veya levhaları diye adlandırılmışlardır. Ayrıca büyük dağların daha fazla yoğunluğa sahip yumuşak kayalardan oluşan bir deniz üzerinde yüzdüklerini, yüzmelerine ve bahis konusu levhaları hareket etmemeleri ve sarsılmamaları için sabit tutmalarına yardım eden köklere sahip olduklarını keşfetmişlerdir.

Jeolog Van Anglin 1948'de yayımlanmış 'Geomorphology' adlı kitabında (s.27) şunları söyler: "Anlaşılan odur ki, yeryüzündeki her dağın karşısında yer kabuğu altında bir kök olmalıdır." Dağların görevini yahut yer kabuğunu sabitleştirme rolünü "yerin hidrostatik dengesi" prensibi teyit etmektedir. Bunu Amerikalı Jeolog Dutton 1889 yılında ifade etmiş; dağların yükseklikleriyle doğru orantılı olarak yere daldırılmış olduklarını belirtmiştir.

KONUNUN MÛCİZEVÎ YÖNÜ:

İnsanoğlunun dağlarla ilgili gerçekleri bilmediği 19. yy.'ın yarısına dek uzanan dönemde, Kur'ân-ı Kerîm bu ayet-i kerîmede dağların şekil ve görev itibarıyla çivilere benzediğini kesin bir surette ifade etmiştir. Bu anlamlı benzetmenin doğruluğu şimdilerde ispatlanmıştır. Çivinin üstte gözüken bir bölümü ve yeraltında gömülü bir bölümü olduğuna ve görevi çakıldığı şeyi sabitleme olduğuna göre aynı şekilde dağların da yer üstünde gözüken bir kısmı ve yüksekliğiyle orantılı yere gömülü bir kısmı vardır. Dağların görevi yer kabuğu plakalarını sabit tutmak, altlarında yer alan erimiş tabakanın etkisiyle sarsılıp hareket etmelerine engel olmaktır. Bununla bu kitabın, dağların ve evrenin yaratıcısı olan Allah'ın (c.c) sözü olduğu açığa kavuşmakta ve şu ayeti kerime tasdik olunmaktadır: "Hiç yaratan bilmez mi? O, en ince işleri görüp bilmektedir ve her şeyden haberdardır."(Mülk, 67/14)